

VICENT MARTÍNEZ GUZMÁN

Lluís Mesequer

► lluis.mesequer@fil.uji.es

Els amants de la Filosofia del Llenguatge passant pel mestratge d'**Austin**, i les colles addictes a l'Escola de Frankfurt marcades per **Appel** o **Habermas**, i els anònims herois de l'acció i el pensament sobre la veritat, la compassió, la justícia i la pau... estan, estem, ara perplexos: a l'agost va faltar **Vicent**, el millor, el savi optimista de la Vall d'Uixó.

¿El millor? ¿Optimista? ¿Però si un dia -molts dies- va afirmar la impossibilitat de la rotunda contraposició entre els parmenidians i els heraclitians! Sense eixir de La Vall d'Uixó, més republicana que catòlica, el savi anterior a ell, **Arcadi Garcia Sanz**, ja ho havia intentat mirant papers antics. I amb ell -i molt pocs anònims més-, «baixant» de la Vall a

Castelló, va fundar la Universitat Jaume I. I en lloc de quedar-s'hi atrapat en les burocràcies locals, es va arromangar la camisa i va lliurar-se en cos i ànima a la joventut reunida en un Centro Internacional Bancaja, una universal Càtedra Unesco de Filosofia per a la Pau, i un Màster en Estudis Internacionals de Pau, Conflictes i Desenvolupament. Amb admiració de vegades farisaica de tots els sectors socials locals, i de **Barack Obama**: ¿haguera guanyat les primeres eleccions el jove advocat de Chicago sense l'entusiasme d'una col·laboradora en la campanya, alumna de la Càtedra?

Una de les seues inquietuds era la lluminositat, la necessitat de la cura dels conceptes i les accions: veges, si no, les seues pà-

gines en el llibre *La traducció literària*. L'humanisme -el seu humanisme cristià i social, en llatí, anglès, alemany o valencià- se la jugava en tal pretensió, i havia d'abandonar tota arrogància androcèntrica.

L'autor evangèlic de *Filosofia para hacer las paces*, fins a la recopilació de les conferències de **Luther King** d'*El crit de la consciència*, estava molt preocupat. Entremig, s'havia acarat a predicar en el vesper d'Euskadi, des d'un País Valencià amant de la música de carrer i sord per al concepte i la voluntat.

Dos premis certifiquen la capacitat local i universal de Martínez Guzman: una Medalla d'Or **Mahatma Gandhi** per a la Pau i la No-Violència, i el nomenament de fill predilecte de La Vall. Tanmateix, per a acarar la realitat d'una discòrdia creixent en una xarxa de caos que anomenem món, no valia, ni valdrà, el maquillatge d'acrobàcies partidistes. Ni les analgèsiques o presumptuoses performances habituals. Des de la *pax perpetua* de les converses i les anècdotes de Vicent, se sent la remor de la seua invitació moral: tot és possible.